

Sygn. akt I CSK 173/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku S. S. i A. S.
przy uczestnictwie Miasta W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 30 sierpnia 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez uczestnika skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Wystąpienie przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., nie zostało jednak wykazane. Skarżący nie wskazał bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisów art. 172 k.c. i art. 336 k.c., ani też – poza gołosłownym stwierdzeniem – nie wyjaśnił, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie Sądów, co do wykładni powyższych przepisów. Przeciwnie, strona skarżąca wprost wskazała, że Sąd Najwyższy dokonał wykładni tych przepisów postanowieniem z dnia 11 października 2013 r., I CSK 5/13, niepubl., nie wskazując na inne orzeczenia sądów, będące źródłem poważnych wątpliwości lub rozbieżności w judykaturze.

W tym stanie rzeczy, wobec braku wykazania wystąpienia przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

[aw]